

Crida

M'enfoco avui a trobar l'espai on retirar-me millor del soroll mediàtic d'aquests dies. El cerco a casa, o bé vora un riu, mar o llac, carregats de l'aigua d'aquests dies. Busco aquest racó, el que faig sagrat quan hi entro amb uncio. Si cal m'hi descalço, m'hi inclino, cerco la postura que més em disposi a preparar-me per l'escomesa del dia a dia. Des d'allí, faig atenció al que em tingui preparada la jornada, la setmana. Repasso de memòria el que tinc enregistrat a l'agenda. Acullo el que ara recordo, el que ha quedat en la memòria del registre mental. Passo cap i cor per cadascun d'aquests esdeveniments.

M'adono en quins m'hi identifico més, per quins quedo més captivat, captivada. Com si d'una xarxa es tractés, visualitzo aquells que m'atrapen més, bé entre les xarxes de pesca, bé entre les xarxes virtuals. Hi trobo crides, estats d'alarma de protecció civil, de mobilitat ciutadana, de transport aturat... hi respiro l'amargor per la trencadissa de vides. Em preparo així per la jornada que se'm presenta. La passo per la memòria del cap i la memòria del cor: els esdeveniments del dia, els de la setmana, els visualitzo i faig atenció a quins sentiments m'hi empenyen quan sento la crida, l'alarma, la necessitat..

Siguin els que siguin, més o menys amables, els acullo, els escolto. Deixo també un espai prou ampli pels esdeveniments que no tinc previstos. Aquells fets i sentiments que no tenen registre previ, que em sorprendran, pels que em deixaré atrapar. Imagino quina crida em captivarà i quina missió comportarà.

Des d'aquest imaginari, linko a [Mt 4, 12-23](#). Escolto el que Jesús els diu als qui s'han disposat a escoltar la crida, a llençar les xarxes, a pescar i capbussar-se més enllà del que tenien previst. Deixo que aquesta crida em capgiri l'agenda? Deixo que em convoqui a una altra pesca? M'entretinc a repassar les xarxes? M'hi excuso amb el benefici de l'eficiència, de donar de consolar i compadir als qui senten un gran buit, als...? Quin és el meu desplegable d'excuses? Quines xarxes em tenen atrapat, atrapada?

Recordo l'espai que he deixat pels imprevistos. Reprenc memòria de cap i cor. Amb el benefici de la repetició, passo de nou els esdeveniments per aquestes memòries. Ara passo per ambdues memòries la seva crida: "Veni amb mi i us faré pescadors d'homes". Escolto i acullo els sentiments que se'm desperten. Escolto i acullo el que em desperten les seves paraules. Així em dispenso a emprendre la ruta del dia, la de la setmana, amb una nova manera de caminar.

Crida! Estat d'alerta!
Sense mirar enrera,
acollint la invitació que sentim.
Cercant la força que viu dins,
reconnectant amb el desig profund.
Crida!
Sentint-nos convidats
a trobar sentit a la jornada,
per comunicar-lo amb la presència
que ens empeny a una pesca
sostinguda en la fondària.
Crida!
A començar la jornada
enfocant a trenc d'alba
l'escomesa del dia
conscients de qui ens empeny.
Crida!
Captivats per unes xarxes
que ens deixen lliures,
captivats per una missió
que albirem de present i presència.
Crida!
Connectats a Tu, Senyor.

"Como el sol en
la mañana"

Amb el Parenostre d'avui,
ens unim a la pregària per
la unitat dels cristians. Per
la unitat que teixeix fils
invisibles entre les
diferències que ens
trenquen. Demanem ser
cridats a construir unitat,
demanem esvair de la
nostra veu i del nostre
pensament paraules de
divisió. Demanem ser
posats en la pesca de la
unitat.